یا الله، قوم مرا ببخش که آنها نمی دانند.

از ابوعبدالرحمن عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که می گوید: گویا هم اکنون به رسول الله صلی الله علیه وسلم می نگرم که از پیامبری حکایت می کند که قومش او را زدند و خون آلودش کردند اما او درحالی که خون را از چهره اش پاك می کرد، می گفت: «اللَّهمَّ اغْفِرْ لِقَوْمي فإِنَّهُمْ لا يعْلمُونَ»: «یا الله، قوم مرا ببخش که آنها نمی دانند».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبرمان صلی الله علیه وسلم از پیامبری از پیامبران حکایت می کند که قومش او را زدند اما او درحالی که خون را از چهره اش پاک می کرد، برای آنها طلب مغفرت و بخشش می کرد؛ و این نهایت صبر و شکیبایی و بردباری است. و به دعا کردن برای آنها کفایت نکرد، بلکه از باب دلسوزی برای آنان عذر آورد که حقیقت امور را نمی دانند و نسبت به آن جاهل هستند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3594